

مدیرعامل شرکت توانیر؛

شکاف بین تولید و مصرف برق در ۱۰ سال اخیر افزایش یافته است

سپهرغرب، گروه اقتصادی، مدیرعامل توانیر با بیان اینکه شکاف بین تولید و مصرف در ۱۰ سال اخیر افزایش یافته، گفت: از سال ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۲ باید سالانه معادل تولید ۳۰ واحد نیروگاهی برای پاسخگویی به رشد تقاضا

احداث می‌کردیم اما در سال گذشته این عدد به ۴۵ واحد نیروگاهی رسید که خیلی زیاد است. بنابراین باید مصرف برق را کاهش دهیم. مصطفی رجبی مشهدی در آیین افتتاحیه

سپهرغرب، گروه اقتصادی – سمیرا گمار؛ کارشناس مسائل اقتصادی، بر لزوم توجه به روابط میان کارآفرینان و سرمایه‌گذاران برای تسریع در رشد اقتصادی تأکید و به لزوم تکمیل حلقه اتصال کارآفرینی، تحصیلات و صادرات اشاره کرد. توسعه و پیشرفت آن، نیازمند مجموعه‌ای از عوامل اساسی است که هر یک در جای خود نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا می‌کنند. یکی از این عوامل کلیدی که در روند رشد و توسعه اقتصادی کشورها تأثیر شگرفی دارد، «سرمایه‌گذاری» است. سرمایه‌گذاری، به‌عنوان فرآیند تخصیص منابع مالی به پروژه‌ها یا بخش‌هایی از اقتصاد، می‌تواند محرک اصلی توسعه صنعتی، کشاورزی، زیرساختی و حتی فرهنگی باشد. این فرآیند در حقیقت موتور محرکه‌ای است که به اقتصاد کشور توانایی رشد، نوآوری و افزایش بهره‌وری را می‌دهد. در عین حال، سرمایه‌گذاری نه‌تنها به تأمین مالی پروژه‌ها و کسب‌وکارهای مختلف کمک می‌کند، بلکه با ایجاد اشتغال، افزایش تولید، بهبود زیرساخت‌ها و افزایش درآمد ملی، به رونق اقتصادی و رشد پایدار می‌انجامد.

اما مسئله سرمایه‌گذاری به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه و در معرض چالش‌هایی مانند تحریم، رکود اقتصادی و نوسانات سیاسی، به‌سادگی قابل‌دسترس و مدیریت نیست. در ایران، باوجود ظرفیت‌های فراوان در زمینه‌های مختلف اقتصادی، مشکلات ساختاری زیادی در این مسیر وجود دارد. ازجمله این مشکلات می‌توان به عدم هدایت صحیح منابع مالی، ناتوانی در جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، ضعف در قوانین مالیاتی و مشکلات سیستم بانکی اشاره کرد. این مسائل موجب شده که بخش بزرگی از پس‌اندازهای مردم به‌جای سرمایه‌گذاری در تولید، به سمت بازارهای غیرمولدی همچون خرید و فروش طلا، سکه، ارز و حتی بازار مسکن سوق یابد که در نهایت نه‌تنها تولید داخلی را تقویت نمی‌کند بلکه به افزایش نابرابری‌های اقتصادی نیز دامن می‌زند.

از سوی دیگر، هدایت سرمایه‌ها به سمت تولید تنها زمانی مؤثر است که شرایط اقتصادی کشور به‌گونه‌ای تنظیم شود که بخش‌های تولیدی در حمایت‌های مالی مناسب برخوردار شوند. در بسیاری از موارد، به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار، کارآفرینان و تولیدکنندگان برای راه‌اندازی کسب‌وکارهای خود با مشکلات مالی و دسترسی محدود به منابع روبه‌رو هستند. در این شرایط، سرمایه‌گذاری و تأمین منابع مالی برای پروژه‌ها به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های اقتصادی کشور تبدیل می‌شود.

در این راستا، کارشناس مسائل اقتصادی و

امور مالیاتی، در گفت‌وگویی تفصیلی به بررسی ابعاد مختلف این موضوع پرداخته و به چالش‌ها و راهکارهای موجود در مسیر سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی کشور اشاره کرده و ضمن تحلیل علل اصلی مشکلات موجود در نظام بانکی، مالیاتی و سرمایه‌گذاری کشور، راهکارهایی را برای بهبود این وضعیت و حرکت به سمت رونق اقتصادی پایدار ارائه می‌دهد.

در این گزارش، به‌تفصیل به مواردی همچون هدایت منابع پس‌انداز به سمت تولید، مشکلات موجود در سیستم بانکی، نابرابری در توزیع منابع مالی و اهمیت جذب سرمایه‌گذاری خارجی پرداخته می‌شود. همچنین بررسی خواهد شد که چگونه کارآفرینان و سیاست‌های حمایتی می‌توانند به ایجاد یک چرخه اقتصادی موفق و مولد کمک کنند و در نهایت به توسعه و رشد اقتصادی کشور منتهی شوند.

بنابراین، سرمایه‌گذاری و چالش‌های آن، به‌ویژه در زمینه هدایت منابع مالی به بخش‌های تولیدی، ازجمله موضوعات حیاتی است که برای دستیابی به رشد اقتصادی پایدار و ارتقای جایگاه ایران در عرصه جهانی باید به‌طور جدی مورد توجه قرار گیرد.

وی متذکر شد: ضعف نظارت‌ها و ناتوانی در اجرای صحیح قوانین مالیاتی موجب شده که برخی از بازارها به‌ویژه در حوزه‌های طلا، سکه و مسکن، از کنترل خارج شوند. درشرایطی که باردهی این بازارها بسیار بالاست، طبیعی است که سرمایه‌گذاران تمایل بیشتری به وارد شدن به این حوزه‌ها داشته باشند و بخش‌های تولیدی دچار رکود شوند.

■ **عدم جذب سرمایه‌گذاری خارجی و مشکلات بین‌المللی**

این کارشناس اقتصادی به مسئله جذب سرمایه‌گذاری خارجی اشاره‌کردوتوضیح داد: در حال حاضر،به‌دلیلشرایطتحریمیومشکلاتبین‌المللی، جذب سرمایه‌گذاری خارجی به‌شدت کاهش یافته. کشورهای دیگر در این زمینه از ایران پیشتاز هستند. آن‌ها با استفاده از سیاست‌های حمایتی و ایجاد تسهیلات برای سرمایه‌گذاران خارجی،شرایطی را فراهم کرده‌اندکه سرمایه‌های خارجی به‌راحتی وارد کشورشان شود. درحالی‌که درایران به‌دلیلتحریم‌ها

پنج برابر کشورهای مشابه اقلیم خودمان برق مصرف می‌کنیم.

وی با بیان اینکه شکاف بین تولید و مصرف در ۱۰ سال اخیر افزایش یافته، افزود: از سال ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۲ باید سالانه معادل تولید ۳۰ واحد نیروگاهی برای پاسخگویی به رشد تقاضا احداث می‌کردیم اما در سال گذشته این عدد به ۴۵ واحد نیروگاهی رسید که خیلی زیاد است؛ بنابراین باید مصرف برق را کاهش

دهیم. به گفته سخنگوی صنعت برق، سالانه یک میلیون و ۳۲۰ هزار دستگاه کولر گازی وارد مدار مصرف می‌شود که برای تأمین برق آن باید ۴۰۰۰ مگاوات ظرفیت تولید افزایش یابد. رجبی مشهدی با اشاره به افزایش ۳۵ هزار مگاواتی مصرف برق تابستان به‌دلیل بار سرمایشی، از تعریف ۱۴ مگاپروژه برای

توجه به کارآفرینان وسرمایه‌گذاران؛کلید رونق اقتصادی کشور

سرمایه در خدمت سوداگری، تولید در حاشیه

همچون صندوق‌های بازنشتستگی، صندوق‌های بیمه، صندوق‌های تأمین اجتماعی و بخش خصوصی به‌طور گسترده‌ای منابع مالی را تأمین و از سرمایه‌گذاری‌ها حمایت می‌کنند. در ایران این وظیفه به‌طور عمده بر دوش بانک‌هاست. وی در ادامه افزود: مشکل بزرگتر زمانی است که کارآفرینان تنها به منابع بانکی وابسته‌اند. این به این معنی است که در ایران، دسترسی به وام‌های بانکی به‌عنوان تنها راه تأمین مالی شناخته می‌شود که خود باعث ایجاد مشکلات پس‌سازی برای کارآفرینان شده. در بسیاری از شهرستان‌ها نیز متأسفانه کارآفرینان کافی وجود ندارند، به گونه‌ای که حتی اگر سهمیه وام نیز در نظر گرفته شود، کارآفرینی برای بهره‌برداری از آن وجود ندارد.

این کارشناس اقتصادی همچنین اشاره کرد: کشورهای پیشرفته به مرحله‌ای رسیده‌اند که حلقه اتصال کارآفرین به منابع مالی، آموزش‌های تحصیلی و سپس صادرات تکمیل شده است. به گفته رجبی‌پور، در ایران این حلقه هنوز کامل نشده. در دنیای امروز، این اتصال از تحصیلات به کارآفرینی و سپس صادرات ضروری است اما در ایران، این زنجیره به طور کامل ایجاد نشده و لازم است که دولت و نهادهای مالی برای تکمیل این حلقه تلاش بیشتری داشته باشند.

وی خاطرنشان کرد: کارآفرینان در ایران به‌ویژه در مناطق کوچک و شهرستان‌ها با مشکلات زیادی روبه‌رو هستند. آن‌ها به‌دلیل نبود منابع مالی کافی و نداشتن دسترسی به تأمین مالی خارجی و داخلی، نمی‌توانند پروژه‌های خود را اجرا کنند. بنابراین، به‌جای سرمایه‌گذاری در دولت و نهادهای خصوصی برای ایجاد بستری مناسب جهت جذب منابع مالی نیاز دارند.

وی در پایان عنوان کرد: اگر مشکلات موجود در زمینه هدایت سرمایه‌ها، نابرابری در توزیع منابع، ضعف نظارت‌های مالیاتی و مشکلات، جذب سرمایه‌گذاری خارجی حل شود، می‌توان به آینده‌ای روشن‌تر برای اقتصاد کشور امیدوار بود. سرمایه‌گذاری در بخش‌های تولیدی باید از اولویت‌های اصلی سیاست‌های اقتصادی بوده و شرایط به‌گونه‌ای فراهم شود که کارآفرینان بتوانند با دسترسی به منابع مالی، پروژه‌های خود را در سراسر کشور راه‌اندازی کنند.

■ **راهکارهای ضروری برای هدایت سرمایه به سمت تولید و رونق اقتصادی کشور**

هدایت سرمایه به سمت تولید، یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های امروز اقتصاد ایران است. در شرایطی که کشور با رشد پایین اقتصادی، بیکاری گسترده و بهره‌وری پایین در بخش‌های مولد مواجه است، نمی‌توان نسبت به سرنوشت سرمایه‌های سرگردان و مسیر حرکت آن‌ها بی‌تفاوت ماند. آنچه امروز بیش از هر چیز نیاز

و موانع داخلی، این امکان فراهم نشده است. غیبی‌پور ادامه داد: یکی دیگر از مشکلات موجود این است که حتی سرمایه‌گذاران داخلی هم به‌دلیل عدم اطمینان به وضعیت اقتصادی کشور و نبود زیرساخت‌های مناسب، تمایلی به سرمایه‌گذاری ندارند. این موضوع به‌ویژه در شرایط کنونی که با تحریم‌های بین‌المللی روبه‌رو هستیم، باعث محدود شدن جریان سرمایه‌گذاری در کشور شده است.

نظام بانکی، نبود اعتماد اقتصادی و ساختار ناعادلانه مالیاتی، موانع اصلی هدایت سرمایه به سمت تولید هستند.

■ **توزیع ناعادلانه منابع در سطح استان‌ها**
وی به نابرابری در توزیع منابع و سرمایه‌گذاری در استان‌های مختلف کشور اشاره و اظهار کرد: یکی دیگر از مشکلات اساسی، توزیع ناعادلانه منابع است. در بسیاری از موارد، منابع بانک‌ها و سیستم‌های مالی بیشتر در کلان‌شهرها متمرکز است و این باعث می‌شود که استان‌های کوچک‌تر مناطق روستایی از سرمایه‌گذاری کمتر برخوردار شوند. به‌طور مثال، یک شعبه بانکی در یک شهر بزرگ ممکن است معادل تمام سپرده‌های یک استان کوچک باشد و این نابرابری باعث عدم توازن در توسعه اقتصادی استان‌ها می‌شود.

این کارشناس اقتصادا تصریح کرد: اگر سیستم بانکی کشور بتواند منابع را به‌طور عادلانه‌تر بین استان‌ها توزیع کند، می‌تواند به توسعه مناطق کم‌برخوردار و تقویت اقتصاد محلی کمک کند. این موضوع به‌ویژه در شرایطی که بسیاری از مناطق کشور با مشکلات اقتصادی

مواجه هستند، اهمیت بسیاری دارد.

■ **نقش کارآفرینان در جذب سرمایه و تولید**

غیبی‌پور سپس در این گفت‌وگو با اشاره به چالش‌های تأمین مالی در ایران، ابراز کرد:، در کشور ما رابطه بین کارآفرین و سرمایه‌گذار هنوز به‌قدری ضعیف است که درستی شکل نگرفته. در ایران، سرمایه‌گذار و کارآفرین معمولاً از یکدیگر جدا هستند، به این معنا که کارآفرینان دسترسی کافی به منابع مالی ندارند. در حالی که در کشورهای خارجی، صندوق‌ها و نهادهای مختلفی

تورم ماه‌های اخیر افزایش حقوق ۱۴۰۴ را خنثی کرد

سال با اوست که هم شرمنده خود و خانواده خود است و باعث آسیب‌های اجتماعی زیادی می‌شود؛ با بخور و نمیر زندگی می‌کند از رفاه و سایر مسائل زندگی عقب می‌ماند و باعث می‌شود تا شبانه‌روز حتی بعد شغل خود به کارهای کاذب روی بیاورد تا بتواند از پس هزینه‌های سرسام‌آور بر بیاید. وی اظهار کرد: ولی متأسفانه واقعیت‌های این مشکلات را هیچ‌کدام از مسئولان ندیده‌اند تا بتوانند با یخ‌هاوش‌کاری بکنند و متأسفانه این پدیده همچنان رو به افزایش است. دیگر در زندگی آن‌ها مسافرت و درمان و رسیدگی به خواسته‌ای حداقل فرزندان وجود ندارد، بلکه کوهی از مشکلات بر شانه این کارگران وجود دارد.

رفع موانع تولید از پیش روی صنعت فرش

کشور به‌ویژه در مناطق روستایی به‌شمار می‌رود بلکه به‌عنوان عامل اساسی در انتقال هنر، فرهنگ و هویت ایرانی به جهان نیز شناخته می‌شود. وی ویژگی‌های ممتاز صنعت فرش دستباف را یاد آور شد و گفت: بیش از چند دهه تجربه و دانش فنی در میان قالی‌با‌فان، همراه با انتقال هنر از نسلی به نسل دیگر، زمینه‌ساز ایجاد محصولات با کیفیت بالا و اصالت فرهنگی منحصر به‌فرد است و این ویژگی به‌عنوان یک امتیاز رقابتی در بازارهای جهانی به‌شمار می‌آید.

مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های فرش دستباف تصریح کرد: فرش دستباف ایرانی، با داشتن استانداردهای بالا و طراحی‌های مدرن در ترکیب با الگوهای سنتی، می‌تواند به‌عنوان یکی از کالاهای صادراتی غیرنفتی، رآزآوری قابل توجهی داشته باشدو در این زمینه بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در راستای افزایش تولید و بهره‌وری و کاهش هزینه‌ها می‌تواند

- چهارشنبه ۳ اردیبهشت ۱۴۰۴**
- سال هفدهم - شماره ۳۱۰۶**

 	مدیریت ناترازی برق در ماه‌های گرم سال خیر داد و افزود: این ۱۴ مگاپروژه معطوف به افزایش ظرفیت تولید برق حرارتی، توسعه تجدیدپذیرها و البته مدیریت مصرف است.	
 	وی، استخراج غیرمجاز رمزارز را از دیگر مواردی که به تشدید ناترازی منجر شده عنوان و بر ضرورت مقابله با ماینرهای غیرمجاز تأکید کرد.	

مدیریت ناترازی برق در ماه‌های گرم سال

ریشه‌ای سیاست‌ها و نهادهایی است که مسیر سرمایه‌گذاری را تعیین می‌کنند.

واقعیت این است که اقتصاد ایران در سال‌های اخیر با نوعی واگرایی ساختاری مواجه شده؛ به این معنا که فاصله میان فعالیت‌های سوداگرانه و فعالیت‌های تولیدی نه‌تنها کم نشده، بلکه مدام در حال افزایش است. در چنین فضایی، تولیدکننده باید با حاشیه سود پایین، بروکراسی سنگین، عدم ثبات اقتصادی و ضعف دسترسی به منابع مالی رقابت کند؛ در حالی که دلال تنها با یک تلفن یا معامله، سودی چندبرابر به‌دست می‌آورد. این تضاد اقتصادی زمانی خطرناک‌تر می‌شود که نظام سیاست‌گذاری به جای اصلاح این نابرابری، خود تسهیل‌گر آن باشد.

هدایت سرمایه به سمت تولید، در گام نخست نیازمند یک بازتعریف بنیادین از مفهوم «سرمایه‌گذاری» است. امنیت در این حوزه فقط به معنای حمایت قضائی یا تضمین بازگشت سرمایه نیست؛ بلکه شامل شفافیت در مقررات، پیش‌بینی‌پذیری در سیاست‌ها و کاهش دخالت‌های سلیقه‌ای نیز می‌شود. سرمایه در فضای مهیم، کوتاه‌مدت فکر می‌کند و از تولید که نیازمند افق‌های بلندمدت است، فاصله می‌گیرد. از سوی دیگر، نظام بانکی ما نیازمند یک پوست‌اندازی واقعی‌ست. تا زمانی که بانک‌ها ترجیح می‌دهند به جای تأمین مالی پروژه‌های مولد، در فعالیت‌های سوداگرانه یا بنگاه‌داری غیراقتصادی حضور داشته باشند، آمیدی به تزریق منابع به بخش تولید نیست. اصلاح، نه به‌بخش منابع و توسعه، بلکه با بازتنظیم سودمقول، مشوق‌ها، و نظارت سخت‌گیرانه ممکن می‌شود. بازنگر فراموش‌شده دیگر در این میان، مردم‌اند. هنوز فرهنگ سرمایه‌گذاری در تولید در کشور نهادینه نشده و دلباش هم روشن است؛ بازدهی پایین، نبود تضمین و بی‌اعتمادی مرزنِ اما اگر سیاست‌گذار بتواند با ابزارهایی نظیر صندوق‌های سرمایه‌گذاری تولیدمحور، اوراق مشارکت واقعی و تضمین سود معقول، مردم را وارد چرخه تولید کند، می‌توان به خلق سرمایه‌های جدید امیدوار بود.

در نهایت، هدایت سرمایه به سمت تولید، نه با فشار، بلکه با بازطراحی ریشه‌ای سیاست‌های اقتصادی، مالی، بانکی و فرهنگی ممکن است. اقتصاد ایران برای برخاستن، نیاز به «جهت درست پول» دارد؛ پولی که امروز با در طلا و ارز محبوس است، یا در هر هفته عددی می‌شود و تا زمانی که دولت این تورم افسارگسیخته را کنترل نکند، همان آتش و همان کاسه است و افزایش حقوق اول سال در همان نخستین ماه سال سوخت می‌شود. امیدوارم دولت وقاف بتواند با کنترل تورم شیرینی افزایش حقوق امسال را در کام کارگران نگه دارد تا بیشتر از این فشار زندگی به این قشر زحمت‌کش کارگر و دانشمند و کارمند وارد نشود.

می‌کنند که این مسئله باعث خنثی شدن افزایش حقوق می‌شود و باز همان عقب‌ماندگی سال‌های گذشته اینجا پدیدار میشود.
وی ادامه داد: جالب هست وقتی به فروشگاه مراجعه می‌کنید، قیمت جنس یا همان کالا هر روز و یا هر هفته عددی می‌شود و تا زمانی که دولت این تورم افسارگسیخته را کنترل نکند، همان آتش و همان کاسه است و افزایش حقوق اول سال در همان نخستین ماه سال سوخت می‌شود. امیدوارم دولت وقاف بتواند با کنترل تورم شیرینی افزایش حقوق امسال را در کام کارگران نگه دارد تا بیشتر از این فشار زندگی به این قشر زحمت‌کش کارگر و دانشمند و کارمند وارد نشود.

مدیریت ناترازی برق در ماه‌های گرم سال

ریشه‌ای سیاست‌ها و نهادهایی است که مسیر سرمایه‌گذاری را تعیین می‌کنند. واقعیت این است که اقتصاد ایران در سال‌های اخیر با نوعی واگرایی ساختاری مواجه شده؛ به این معنا که فاصله میان فعالیت‌های سوداگرانه و فعالیت‌های تولیدی نه‌تنها کم نشده، بلکه مدام در حال افزایش است. در چنین فضایی، تولیدکننده باید با حاشیه سود پایین، بروکراسی سنگین، عدم ثبات اقتصادی و ضعف دسترسی به منابع مالی رقابت کند؛ در حالی که دلال تنها با یک تلفن یا معامله، سودی چندبرابر به‌دست می‌آورد. این تضاد اقتصادی زمانی خطرناک‌تر می‌شود که نظام سیاست‌گذاری به جای اصلاح این نابرابری، خود تسهیل‌گر آن باشد.

هدایت سرمایه به سمت تولید، در گام نخست نیازمند یک بازتعریف بنیادین از مفهوم «سرمایه‌گذاری» است. امنیت در این حوزه فقط به معنای حمایت قضائی یا تضمین بازگشت سرمایه نیست؛ بلکه شامل شفافیت در مقررات، پیش‌بینی‌پذیری در سیاست‌ها و کاهش دخالت‌های سلیقه‌ای نیز می‌شود. سرمایه در فضای مهیم، کوتاه‌مدت فکر می‌کند و از تولید که نیازمند افق‌های بلندمدت است، فاصله می‌گیرد.

از سوی دیگر، نظام بانکی ما نیازمند یک پوست‌اندازی واقعی‌ست. تا زمانی که بانک‌ها ترجیح می‌دهند به جای تأمین مالی پروژه‌های مولد، در فعالیت‌های سوداگرانه یا بنگاه‌داری غیراقتصادی حضور داشته باشند، آمیدی به تزریق منابع به بخش تولید نیست. اصلاح، نه به‌بخش منابع و توسعه، بلکه با بازتنظیم سود معقول، مشوق‌ها، و نظارت سخت‌گیرانه ممکن می‌شود. بازنگر فراموش‌شده دیگر در این میان، مردم‌اند. هنوز فرهنگ سرمایه‌گذاری در تولید در کشور نهادینه نشده و دلباش هم روشن است؛ بازدهی پایین، نبود تضمین و بی‌اعتمادی مرزنِ اما اگر سیاست‌گذار بتواند با ابزارهایی نظیر صندوق‌های سرمایه‌گذاری تولیدمحور، اوراق مشارکت واقعی و تضمین سود معقول، مردم را وارد چرخه تولید کند، می‌توان به خلق سرمایه‌های جدید امیدوار بود.

در نهایت، هدایت سرمایه به سمت تولید، نه با فشار، بلکه با بازطراحی ریشه‌ای سیاست‌های اقتصادی، مالی، بانکی و فرهنگی ممکن است. اقتصاد ایران برای برخاستن، نیاز به «جهت درست پول» دارد؛ پولی که امروز با در طلا و ارز محبوس است، یا در هر هفته عددی می‌شود و تا زمانی که دولت این تورم افسارگسیخته را کنترل نکند، همان آتش و همان کاسه است و افزایش حقوق اول سال در همان نخستین ماه سال سوخت می‌شود. امیدوارم دولت وقاف بتواند با کنترل تورم شیرینی افزایش حقوق امسال را در کام کارگران نگه دارد تا بیشتر از این فشار زندگی به این قشر زحمت‌کش کارگر و دانشمند و کارمند وارد نشود.

 	سپهرغرب، گروه اقتصادی، مشاور کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران عنوان کرد: کنترل تورم نقش مهمی در حفظ قدرت خرید کارگران دارد؛ پایین بودن دستمزد در عقبه کارگران زحمت کش وجود دارد و این قضیه همیشه لطامت جبران‌ناپذیری به کارگر وارد می‌کند.	
 	سعید فتاحی، با اشاره به نقش پایین بودن دستمزد در ترک شغل و پدیده شاغلان فقیر گفت: پایین بودن دستمزد در عقبه کارگران زحمت‌کش وجود دارد و این قضیه همیشه لطامت جبران‌ناپذیری به کارگر وارد می‌کند.	
 	وی با اشاره به اینکه در سال‌های ادوار گذشته افزایش دستمزد کارگران به‌درستی و به لحاظ آمار	